

L'ULL

Domingo Lagostera

Nº 9256.

NÚM. 4

OLOT, 13 DE JULIOL DE 1912

ESTIU I

No's tornen els originals, ni's publiquen anuncis de cap mena.

UN CONFRARE PROFOND

*Fent memòria de les paraules d'El Deber
sobre L'ULL*

A un confrare li semblém frívols, y té certa rahó; ell, a vegades, es xistós, pro may degenera en vana frivolitat. Aquesta es la vritat sincera; regireulo sinó, rellegiulo y saboregeune el gust exquisidíssim; no us espanti el que exhali tots jorns com una ácida flayre d'all y oli; aixó seria una frivolitat manifesta; no, llegiune curosament totes les pàgines, el primer número, el següent; alló es una delícia; y ja en el tercer número trovareu com medita gravement el problema de la vida:

«MEDITACIÓN

*Lo oí también y ¿que es un bronco truco
desprendido del seno
de un opaco funéreo nubarrón?
Suspiro de natura embravecida;
igual es nuestra vida:
un suspiro, un aliento, una aflicción.»*

Es plena aquesta estrofa d'esprit profétic. ¿Pressentíeu, tal vegada, la tronada formidable de L'ULL?

Cal perdonarlos, però, les faltes d'educació y gust en la manera cruïssima d'expressarse; no deu haverhi mala intenció, car ells ingenuament confessen que'l llur ull, trona també:

igual es nuestra vida.

Mes havém sentit fretura de noves profundi-

tats y hem rellegit seguidament—en el mateix número—aquelles pàgines sèries:

«Por la noche del pasado domingo descargó sobre esta población un terrible chubasco que duró largo rato.

Y pocas líneas més avall:

El miércoles, entre seis y siete de la tarde cayó un fuerte aguacero de menos duración que el del domingo y sin acompañamiento de truenos.

Y además:

Posteriormente ha seguido lloviendo más de lo suficiente para mantener las calles llenas de barro.

¡Aquesta gent si qu'aprofita el temps! D'ella hauríes d'apendre, incorrecta joventut; car la missió especial del llur periòdic, es dirigitge a les vies de la sana moral, com ho testimoniaren en son començ:

...nuestro periódico trabajará de un modo especial en pró de esta parte de la sociedad... Entre los medios que nos ofrecen y que no despreciaremos para sembrar la semilla del bien en el plantel de la sociedad que se convertirá mañana en MIEMBROS importantes de la misma, etc.

Els que son ja *miembros importantes*, tenen la obligació de vigilarte, de meditar per treure't a port. Y es per aixó que, tarcats dins l'escondit, els llurs cervells cavilen tristement coses trascendents que reserven pel públic,—car en particu-